

Deze zomer heeft één van onze docenten, David Vandeput, zijn Master of Science (MSc) -diploma in Health (Advanced Practice in Physiotherapy) aan de Dundee University (UK) behaald. David heeft voor zijn thesis een studie opgezet met betrekking tot differentiële diagnostiek van de nek bij schouderklachten. De titel van zijn afstudeeronderzoek was;

Hebben patiënten met schouderklachten een nek-onderzoek nodig?

Deze *distance learning program* van 3,5 jaar is vrij uniek in zijn soort. In de eerste 2 jaren wordt een keuze mag doen uit verschillende modules van 3 maanden, en het beëindigt met het schrijven van een thesis in het laatste jaar (voor meer info <https://www.dundee.ac.uk/study/pg/health-studies/>). Lees hier de abstract van David's onderzoek.

Titel: Hebben patiënten met schouderklachten een nek onderzoek nodig?

Achtergrond:

Voor clinici zijn positieve orthopedische testen van de schouder een indicatie voor een specifieke schouderpathologie en tevens een indicator voor de behandeling ervan. Echter in onze dagelijkse praktijk worden de resultaten van deze testen vaak minder duidelijk nadat de patiënt heeft aangetoond een antwoord in een voorkeursrichting te hebben met behulp van herhaalde bewegingen in de cervicale wervelkolom volgens de Mechanische Diagnose & Therapie (MDT) methode. Vermits we dit respons vaak terug zien bestaat het vermoeden dat deze specifieke schouder testen best moeten worden voorafgegaan door een onderzoek van de cervicale wervelkolom om zo een juistere interpretatie ervan te bekomen. In deze studie zijn de volgende onderzoekshypotheses opgesteld 1) dat bij voldoende voorbeelden van patiënten met schouderklachten positieve testen van de schouder zullen worden verminderd onmiddellijk na de beoordeling en behandeling door een MDT-procedure van de cervicale wervelkolom en 2) dat deze vermindering van positieve testen aanzienlijk groter zal zijn bij de groep patiënten met een verstoring van de cervicale wervelkolom ten opzichte van de groep zonder verstoring in de cervicale wervelkolom.

Design:

Prospective cohort, test-retest design

Methoden:

Patiënten met een verwijzing voor schouderklachten zijn gerekruteerd uit vijf praktijken. Elke patiënt is beoordeeld door twee examinatoren op dezelfde dag. De eerste onderzoeker nam de baselines van de schouder op met vijf specifieke schouder testen (HAWKINS, NEER, ABDUCTION PAINFUL-ARC, HTS, JOBE) voor en direct na het cervicaal onderzoek en behandeling die door een tweede onderzoeker werd uitgevoerd. De tweede onderzoeker classificeerde de cervicale wervelkolom als een responder of niet-responder (verstoring of geen-verstoring) volgens de MDT-methode mbv herhaalde beweging in een voorkeursrichting en eventueel ondersteund met manuele technieken (force progressions). De beoordelingen van de testen van de schouder en de MDT-beoordeling zijn onafhankelijk uitgevoerd en de examinatoren zijn geblindeerd tot elkaars resultaten.

Resultaten

Minimaal 30% van de patiënten met schouderklachten met één of meer positieve schouderproeven werden onmiddellijk na de MDT-beoordeling en behandeling negatief beïnvloed. De Hand naar Scapula (HTS)-test heeft een statistische significantie van $P = 0,05$. Achtentwintig deelnemers met een primaire schouderpijn in de cervicale responsgroep hadden een positieve HTS-test en de test werd voor 15 (54%) van hen verminderd na een MDT-beoordeling en behandeling. Uiteindelijk zijn er op een totaal van 42 geïnccludeerde primaire schouderpijn patiënten 15 (35%) direct veranderd van HTS-test resultaat na een MDT-beoordeling en behandeling.

De andere schouderproeven zoals de Neer-tests, de Hawkins, Abductie met Painful-Arc, en de Jobe-test, veranderden ook klinisch significant met 23% tot 42%, maar waren niet statistisch significant. Van de 82% patiënten met een cervicale verstoring waren één of meerdere positieve schouder testen veranderd in een negatieve test. Bij de groep patiënten met een niet-cervicale verstoring bleven positieve tests positief ($P = <0,01$).

Conclusie

Deze studie wijst op het belang van een systematisch onderzoek en het gebruik van een betrouwbaar methodiek bij onderzoek en behandeling van de cervicale wervelkolom voor patiënten die zorg zoeken voor hun schouderklachten.